

ACTA FORESTALIA FENNICA

Vol. 110, 1970

Harsintaperiaate kasvatushakkuissa
Selection from Above in Intermediate Cuttings

Yrjö Vuokila

9. TULOSTEN LYHENNELMÄ

Harsintaharvennukset on tässä tutkimuksessa jaettu kahteen ryhmään, tukkipuun harsintaan ja metsänhoidolliseen harsintaan. Tutkimuksen kohteena on viimeksi mainittuun ryhmään kuuluva harsintaharvennus, jota on selostettu s. 11 – 12.

Harsintaharvennus lisää mitatun maastoaineiston mukaan metsikön pohjapinta-alan kasvua suhteessa samanasteisella alaharvennuksella käsiteltyyn metsikköön. Samanaikaisesti valtapituuden kehitys hidastuu jossain määrin ainakin ensimmäisen ja mahdollisesti toisen harsintaharvennuksen jälkeen. Puu tottuu kuitenkin vähitellen harsintaympäristöön niin, että pituuskasvu saavuttaa uudelleen ainakin saman tason kuin alaharvennusmetsiköissä. Valtapituuden kasvun hidastumisesta huolimatta tutkimusaineisto osoittaa harsintametsikön kuutiokasvun paremmuutta vastaavaan alaharvennusmetsikköön verrattuna.

Harsinta vaikuttaa vähimmän kookkaimpien puuyksilöiden kasvuun. Harsinta onkin tarkoitettu keskivahvojen läpimittaluokkien puiden kasvun jouduttamiseen, jotta ne saavuttaisivat mahdollisimman korkean kanto-hinta-arvon ennen kuin ne poistetaan.

Harsintaharvennus lisää tukkipuun tuotosta siinäkin tapauksessa, että kiintokuu-

tiometreinä ilmaistun kasvun oletetaan olevan käsittelytavasta riippumaton. Tämä johtuu siitä, että harsien pyritään tietoisesti kasvatamaan mahdollisimman moni puu tukkipuun mittaansa. Viimeksi mainitusta seikasta johtuu kuitenkin, että harsintaharvennuksin tuotetun tukkipuun keskimääräinen järeys on heikompi kuin alaharvennuskäsittelyllä tuotetun. Myönteisenä piirteenä on kuitenkin se, että harsintaharvennuksissa saadaan tukkipuuyksilöitä poistamalla varhaisia huomattavia harvennustuloja, jotka ovat omiaan parantamaan hakkuutoimenpiteen kannattavuutta. Harsintaharvennuksen liiketaloudellista kannattavuutta tarkastellaan kuitenkin varsinaisesti vasta Jouko HÄMÄLÄISEN tutkimuksessa.

Yleisenä, varovaisuuteen pyrkivänä päätelmänä voidaan esittää, ettei harsintaharvennus ole alaharvennusta kielteisempi metsänkäsittelymenetelmä. Tämä antaa metsänkäsittelylle vapautta, joka tekee mahdolliseksi kasvatusohjelman laatimisen niin, että se soveltuu parhaiten kulloinkin kysymyksessä olevaan tapaukseen. Edelleen voidaan päätellä, että puupääoma ja sen säilyttäminen korkeana ovat tärkeämpiä kuin harvennuskäsittelyn tyyli.